

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1999

N:o 238—243

SISÄLLYS

N:o		Sivu
238	Laki kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain muuttamisesta	713
239	Laki Euroopan yhteisön myöntämän kasvinjalostajanoikeuden yksityisoikeudellisesta ja julkisoikeudellisesta suojasta Suomessa	718
240	Laki kasvinjalostustoiminnan edistämisestä annetun lain 7 §:n muuttamisesta	719
241	Laki erikoissairaanhoidollain muuttamisesta	720
242	Laki Helsingin yliopistollisesta keskussairaalarasta annetun lain kumoamisesta	722
243	Valtioneuvoston päätös vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta, annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	724

N:o 238

Laki

kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kasvinjalostajanoikeudesta 21 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (789/1992) 2 ja 8 §,

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 kohta, 5 §:n johdantokappale ja 1 kohta, 6 ja 12 §, 18 §:n 1 momentti, 21 §, 5 luvun otsikko, 23 §:n 1 momentti, 27 §:n 1 momentti ja 28 § sekä

lisätään 3 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, ja lakiin uusi 6 a—6 e, 22 a, 31 a ja 34 a § seuraavasti:

3 §

Jalostajaa koskevat edellytykset

Kasvinjalostajanoikeuden lajikkeeseen voi saada:

1) henkilö, joka Suomessa on jalostanut lajikkeen;

2) jalostaja, joka on kansainvälisen uusien kasvilajikkeiden suojaamiseksi perustetun UPOV-järjestön, jäljempänä liitto, jäsenen kansalainen;

3) jalostaja, jolla on rekisteröity toimipaikka liiton jäsenen alueella;

4) jalostaja, joka on Maailman kauppajärjestön, jäljempänä järjestö, jäsenen kansalainen;

5) jalostaja, jolla on rekisteröity toimipaikka järjestön jäsenen alueella;

6) se, jolle kohtien 1—5 mukaisesti myönnetty oikeus on siirtynyt.

Edellä 1 momentissa säädetty koskee myös kasvinjalostajanoikeuden hakijaa, joka on löytänyt kasvilajikkeen ja sitä edelleen kehittänyt samoin kuin sitä, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt.

HE 245/1998
MmVM 17/1998
EV 266/1998

4 §

Lajiketta koskevat edellytykset

Kasvinjalostajanoikeus voidaan myöntää ainoastaan lajikkeeseen:

1) joka voidaan selvästi erottaa muista lajikkeista, jotka ovat tulleet tunnetuiksi ennen hakemuksen jättämistä tai, jos hakemukselle on pyydetty etuoikeutta ennen sitä päivää, josta alkaen hakemukselle pyydetään etuoikeutta;

5 §

Lajikkeen uutuuden vaatimus

Kasvinjalostajanoikeutta ei saa myöntää, jos lajikkeen lisäysaineistoa tai satoa on lajikkeen omistajan suostumuksella myyty tai muulla tavoin luovutettu nimenomaisessa hyödyntämisen tarkoituksessa:

1) tässä maassa kauemmin kuin yhden vuoden ajan ennen hakemuksen jättämistä tai, jos hakemukselle on pyydetty etuoikeutta, kauemmin kuin yhden vuoden ajan ennen sitä päivää, josta alkaen hakemukselle pyydetään etuoikeutta;

6 §

Kasvinjalostajanoikeuden sisältö

Muu kuin lajikkeen omistaja ei saa ilman omistajan suostumusta:

- 1) tuottaa lajikkeen lisäysaineistoa;
- 2) kunnostaa lajikkeen lisäysaineistoa lisäystarkoituksiin käytettäväksi;
- 3) tarjota lajikkeen lisäysaineistoa kaupaksi;
- 4) myydä tai muulla tavoin markkinoida lajikkeen lisäysaineistoa;
- 5) viedä Suomesta lajikkeen lisäysaineistoa;
- 6) tuoda Suomeen lajikkeen lisäysaineistoa; ja
- 7) varastoida lajikkeen lisäysaineistoa edellä mainittuihin tarkoituksiin käytettäväksi.

Jos lajikkeen omistaja ei ole voinut kohdulla toteuttaa lisäysaineistoa koskevaa oikeuttaan, kukaan ei saa ilman lajikkeen omistajan suostumusta hyödyntää suojan piiriin kuuluvia kasveja suorittamalla 1 mo-

mentissa mainittuja toimenpiteitä lisäysaineiston sadolla, mukaan lukien kokonaiset kasvit ja kasvien osat.

6 a §

Kasvinjalostajanoikeuden ulottuvuus

Edellä 6 §:ssä säädetty lajikkeen omistajan oikeus koskee myös:

- 1) kasveja, jotka eivät selvästi eroa rekisteröidystä lajikkeista;
- 2) kasvilajiketta, joka on saatu aikaan käyttämällä olennaisesti hyväksi suojattua lajiketta (*johdannaislajike*), jos johdannaislajike ei itse ole johdannaislajike; ja
- 3) kasvilajiketta, jota voidaan tuottaa ainoastaan suojattua lajiketta toistuvasti käyttämällä (*hybridit*).

6 b §

Kasvinjalostajanoikeuden rajoitukset

Kasvinjalostajanoikeus ei rajoita lajikkeen käyttämistä:

- 1) yksityisluonteisesti muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin;
- 2) koetarkoituksiin; eikä
- 3) toisten lajikkeiden jalostamiseksi tai löytämiseksi ja kehittämiseksi suoritettavissa toimissa.

Maanviljelijällä on 6 c §:ssä säädetyn edellytyksin oikeus omalla tilallaan käyttää tuottamaansa lajikkeen kylvösiementä.

6 c §

Oikeus suojatun lajikkeen viljelyyn ja velvollisuus maksaa siitä korvaus

Maanviljelijällä on oikeus korvausta maksamalla käyttää lisäystarkoituksiin omalla tilallaan tässä laissa tarkoitettua oikeussuojan piiriin kuuluvien kasvien, hybridejä lukuun ottamatta, korjattua satoa. Tämä oikeus koskee vain seuraaviin kasvilajeihin kuuluvien lajikkeiden viljelyä: kaura, ohra, ruis, vehnä, ruisvehnä, rypsi, rapsi, öljypellava, herne, härkäpapu, peruna ja tattari.

Maksettavan korvauksen on oltava selvästi pienempi kuin lajikkeen lisäysaineiston markkinoinnissa perittävä rojaltili. Lajikkeen omistajalle maksettavan kohtuullisen korvauksen määrästä voidaan tehdä sopimus lajikkeen omistajan ja viljelijän tai heitä

edustavien järjestöjen kesken. Jos sopimusta ei ole tehty tai sitä ei sovelleta, viljelijällä on velvollisuus maksaa lajikkeen omistajalle korvaus, joka on 50 prosenttia lajikkeen lisäysaineiston markkinoinnissa perittävästä summasta.

Viljelijällä, jonka hallinnassa oleva peltopinta-ala on alle 10 hehtaaria, on oikeus korvausta maksamatta käyttää suojatun lajikkeen lisäysaineistoa 1 momentissa tarkoitetulla tavalla. Suojatun perunalajikkeen viljelystä on tällaisessa tapauksessa kuitenkin korvaus maksettava, jos lajikkeen viljelyala on suurempi kuin 2 hehtaaria tai varhaisperunan katteenalaisessa viljelyssä suurempi kuin 1 hehtaari.

6 d §

Velvollisuus antaa lajikkeen viljelytietoja

Maanviljelijä ja lisäysaineiston kunnostaja ovat velvollisia antamaan pyydettyä viiranomaiselle ja lajikkeen omistajalle maksuvelvollisuuden toteamiseksi tarvittavan tiedon.

6 e §

Kasvinjalostajanoikeuden sammuminen

Kasvinjalostajanoikeus ei koske toimia, jotka liittyvät suojatun lajikkeen tai 6 a §:ssä tarkoitettujen kasvien aineistoon, jota omistajan toimesta tai tämän suostumuksella on myyty tai muutoin markkinoitu missä tahansa Euroopan vapaakauppa-alueeseen kuuluvassa valtiossa, ellei näitä toimia tehdä:

1) lajikkeen lisäämisen tarkoituksessa; tai
2) tarkoituksessa viedä lajike sellaiseen kolmanteen maahan, joka ei suojaakaan kasvisuvun tai -lajin lajikkeita, johon lajike kuuluu, paitsi jos viety aineisto on tarkoitettu kulutukseen.

Lajikkeen aineistolla tarkoitetaan 1 momentissa:

1) kaikenlaista lajikkeen lisäysaineistoa;
2) lajikkeen viljelykseltä korjattua satoa, kokonaisia kasveja ja kasvinosia; ja
3) kaikkea korjatusta sadosta välittömästi valmistettua tuotetta.

12 §

Etuoikeusaika

Jos lajikkeen omistaja on hakenut aikai-

semmin kasvinjalostajanoikeutta liiton jonkin jäsenen toimivaltaan kuuluvalla alueella, on rekisteröintihakemus, jos se tehdään 12 kuukauden kuluessa siitä, kun aikaisempi hakemus jätettiin (*etuoikeusaika*), katsottava vaadittaessa täällä tehdyksi samanaikaisesti.

18 §

Lajikkeen tutkiminen

Rekisteriviranomaisen on huolehdittava siitä, että lajike tutkitaan, jollei sitä ole pidettävä erityisistä syistä tarpeettomana.

5 luku

Kasvinjalostajanoikeuden voimassaolo sekä lajikenimen käyttäminen ja muuttaminen

21 §

Voimassaoloaika

Kasvinjalostajanoikeus on voimassa siitä päivästä, jona rekisteriviranomainen on tehnyt päätöksen lajikkeen hyväksymisestä rekisteriin. Oikeus voidaan maksamalla vuosittain vuosimaksu pitää voimassa 25 vuotta, perunan, puiden ja viiniköynnösten osalta kuitenkin 30 vuotta, päätöksentekoa seuraavan vuoden alusta.

22 a §

Lajikenimen kumoaminen ja muuttaminen

Rekisteriviranomaisen on kumottava rekisteröity lajikkeen nimi:

1) jos lajikenimi on rekisteröity tämän lain säännösten vastaisesti ja este rekisteröinnille on edelleen olemassa;

2) jos omistaja niin vaatii ja osoittaa siihen laillisen syyn; tai

3) jos omistaja tai kuka muu tahansa esittää oikeuden päätöksen, joka kieltää nimen käyttämisen lajikkeesta.

Rekisteriviranomaisen on ilmoitettava omistajalle nimityksen kumoamisvaatimuksesta ja kehotettava tätä esittämään uusi nimiehdotus 30 päivän kuluessa siitä, kun tämä on saanut tiedon vaatimuksesta. Jos lajike ei enää ole suojattu, rekisteriviranomainen voi itse tehdä ehdotuksen uudeksi nimeksi.

Uutta nimeä koskeva ehdotus on tutkittava ja julkaistava niin kuin kasvinjalostajanoikeutta koskevassa asetuksessa (907/1992) säädetään. Uusi nimi on rekisteröitävä ja julkaistava sen jälkeen kun se on hyväksytty. Aikaisempi nimi on samalla kumottava.

23 §

Käyttölupa

Jos lajikkeen omistaja on antanut toiselle luvan käyttää rekisteröityä lajiketta (*käyttölupa*), saa tämä luovuttaa oikeutensa edelleen ainoastaan, jos niin on sovittu.

27 §

Mitättömäksi julistaminen

Tuomioistuimen tulee julistaa kasvinjalostajanoikeus mitättömäksi, jos hakemuspäivänä tai, jos lajikkeen omistajalle on myönnetty 12 §:ssä tarkoitettu etuoikeus, etuoikeuspäivänä:

1) lajikkeen erotettavuutta tai uutuutta koskevia edellytyksiä ei ole ollut olemassa;

2) ei ole ollut olemassa yhtenäisyyttä tai pysyvyyttä koskevia edellytyksiä edellyttäen, että lajikkeen rekisteröinti on oleellisilta osin perustunut hakijan toimittamiin tietoihin;

3) kasvilajikkeeseen on myönnetty Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeus; tai

4) kasvilajikkeen omistajaksi on rekisteröity henkilö, joka ei ole siihen oikeutettu, ja rekisteriviranomaiselle ei ole näytetty, että jollakin muulla kuin hakijalla on parempi oikeus lajikkeeseen.

28 §

Menetetyksi julistaminen

Rekisteriviranomainen julistaa kasvinjalostajanoikeuden menetetyksi, jos:

1) lajikkeen omistaja ei kykene tuottamaan lajikkeen lisäysaineistoa, jonka tuntomerkit vastaavat rekisteröidyn lajikkeen tuntomerkejä;

2) lajikkeen omistaja ei toimita rekisteriviranomaisen kehotuksesta lajikkeen lisäysaineistoa, asiakirjoja ja muita tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, että lajiketta ylläpidetään asianmukaisesti tai lajikkeen

omistaja ei salli tarkastaa niitä toimenpiteitä, joita lajikkeen ylläpitämiseksi on suoritettu; tai

3) lajikkeen nimi oikeuden myöntämisen jälkeen on kumottu ja lajikkeen omistaja ei ehdota uutta hyväksyttävää lajikenimeä.

31 a §

Maanviljelijän korvausvelvollisuus eräissä tapauksissa

Maanviljelijä, joka laiminlyö 6 c §:ssä säädetyn velvoitteen, on velvollinen suorittamaan korvausta. Korvauksen suuruus määrätään Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevien säännösten mukaan.

34 a §

Lajikkeen viljelytietojen antamisvelvollisuuden noudattamatta jättäminen

Maanviljelijä ja lisäysaineiston kunnostaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 6 d §:ssä säädetyn velvollisuutensa, on tuomittava *lajikkeen viljelytietojen antamisvelvollisuuden noudattamatta jättämisestä* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1999.

Tätä lakia sovelletaan myös lajikkeisiin, jotka ovat rekisteröity tämän lain voimaan tullessa tai jotka rekisteröidään hakemusten perusteella, jotka on tehty ennen lain voimaantuloa, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Rekisteröintihakemus, joka on kuulutettu ennen tämän lain voimaantuloa, on käsiteltävä ja ratkaistava tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Tätä lakia ei sovelleta ennen lain voimaantuloa suoritettuihin toimenpiteisiin tai tehtyihin sopimuksiin.

Lain 6 e §:n 1 momentin 2 kohdan säännös ei koske kasvimateriaalia, joka on laskettu liikkeeseen ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa rekisteröidyn lajikkeen kumoamista koskeva kysymys on ratkaistava tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Joka ennen lain voimaantuloa on ryhtynyt käyttämään kasvimateriaalia tavalla, mikä aikaisemman lain mukaan ei vaatinut oikeu-

denhaltijan suostumusta, saa jatkaa suunniteltua toimintaansa välttämättömässä ja tavanomaisessa laajuudessa, kuitenkin enintään viiden vuoden ajan lain voimaantulosta. Sama oikeus on sillä, joka on tehnyt oleellisia valmisteluja lajikkeen hyväksi käyttämiseksi.

Maanviljelijä, joka tämän lain voimaan tullessa on 6 c §:ssä tarkoitetulla tavalla käyttänyt suojatun lajikkeen kylvösiementä,

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

saa jatkaa lajikkeen hyväksikäyttämistä maksamatta sanotussa lainkohdassa tarkoitettua korvausta kuitenkin enintään lain voimaantuloa seuraavan kahden kasvukauden ajan.

Jos hakemus koskee lajiketta, joka kuuluu lajiin, johon aikaisemmin ei voinut oikeutta myöntää, ja jos hakemus tehdään vuoden kuluessa lain voimaantulosta, on 5 §:ssä säädetty aika neljä vuotta yhden vuoden sijasta.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Antti Kalliomäki

N:o 239

L a k i

Euroopan yhteisön myöntämän kasvinjalostajanoikeuden yksityisoikeudellisesta ja julkisoikeudellisesta suojasta Suomessa

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Euroopan yhteisön kasvinjalostajanoikeudella on kasvinjalostajanoikeudesta annetussa laissa (789/1992) säädetty yksityisoikeudellinen ja julkisoikeudellinen lajikkeen omistajan suoja.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 240

Laki

kasvinjalostustoiminnan edistämisestä annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kasvinjalostustoiminnan edistämisestä 8 päivänä joulukuuta 1977 annetun lain (896/1977) 7 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1321/1993, seuraavasti:

7 §

Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettusta määrärahasta suoritetaan muille kasvinjalostajille kuin Kasvinjalostuslaitokselle kasvinjalostustukea määrä, joka vastaa jalostajan kehittämien lajikkeiden osalta kannettujen maksujen määrää. Kasvinjalostustukea suoritetaan myös ulkomaiselle kasvinjalostajalle.

Se osa määrärahasta, jota ei käytetä 1 momentin mukaisesti, käytetään kotimaisen kasvinjalostustoiminnan edistämiseen ja

siihen liittyvään tutkimukseen. Asianomainen ministeriö voi päättää, että kotimaisesta lajikkeesta perittyä kasvinjalostusmaksua, jota ei tulouteta lajikkeen jalostajalle, saadaan käyttää lajikkeen markkinointia tukeviin järjestelyihin, jos sitä on pidettävä yleisen edun mukaisena.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 241

Laki**erikoissairaanhoitolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 7 §:n 1 momentti ja 24 § sekä
lisätään 7 §:ään uusi 3 momentti ja 35 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

7 §

Erikoissairaanhoidon järjestämistä varten maa jaetaan sairaanhoitopiireihin seuraavasti:
 Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri
 Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri
 Satakunnan sairaanhoitopiiri
 Kanta-Hämeen sairaanhoitopiiri
 Pirkanmaan sairaanhoitopiiri
 Päijät-Hämeen sairaanhoitopiiri
 Kymenlaakson sairaanhoitopiiri
 Etelä-Karjalan sairaanhoitopiiri
 Etelä-Savon sairaanhoitopiiri
 Itä-Savon sairaanhoitopiiri
 Pohjois-Karjalan sairaanhoitopiiri
 Pohjois-Savon sairaanhoitopiiri
 Keski-Suomen sairaanhoitopiiri
 Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiiri
 Vaasan sairaanhoitopiiri
 Keski-Pohjanmaan sairaanhoitopiiri
 Pohjois-Pohjanmaan sairaanhoitopiiri
 Kainuun sairaanhoitopiiri
 Länsi-Pohjan sairaanhoitopiiri
 Lapin sairaanhoitopiiri.

Sairaanhoitopiiri voi jakautua sairaanhoitoalueisiin siten kuin sairaanhoitopiirin kuntayhtymän perussopimuksessa määrätään.

24 §

Sairaanhoitopiireissä, joiden alueella Helsingin, Turun, Oulun, Tampereen ja Kuopion yliopistot sijaitsevat, tulee olla yliopistolinen sairaala.

35 §

Jos potilas ei saa asuinpaikkansa perusteella määrätystä sairaalasta tai muusta

toimintayksiköstä palvelua omalla äidinkielellään, on hänellä oikeus päästä hoitoon sellaiseen sairaanhoitopiiriin sairaalaan tai toimintayksikköön, joka voi antaa hoitoa hänen äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Sairaanhoitopiirin ja potilaan kotikunnan tulee sopia, mitkä ovat niitä toimintayksiköitä, joita potilas voi käyttää äidinkielisten palvelujen saamiseksi.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

2. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3. Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymän perustamisesta päätetään Helsingin sairaanhoitopiirin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin jäsenkuntien edustajainkokouksessa. Kuntien edustajien lukumäärästä ja äänimäärästä edustajainkokouksessa on voimassa, mitä erikoissairaanhoitolain 16 ja 17 §:ssä säädetään. Mainitussa 17 §:ssä säädetystä äänimäärärajoituksesta poiketen kunnan edustajien yhteenlasketusta äänimäärästä vähennetään 40 prosenttia siitä äänimäärästä, joka ylittää kahdeskymmenesosan kaikkien kuntien yhteenlasketusta rajoittamattomasta äänimäärästä. Edustajainkokouksen kutsuu ensimmäisen kerran koolle Etelä-Suomen lääninhallitus. Lääninhallituksen määräämä henkilö johtaa kokousta, kunnes edustajainkokoukselle on valittu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Kuntien edustajainkokous on kutsuttava koolle siten, että se kokoontuu ensimmäisen kerran viimeistään maaliskuussa 1999.

4. Edustajainkokous on päätösvaltainen, kun kokouksessa on edustettuna vähintään kaksi kolmannelta edustajainkokoukseen osallistuvista kunnista ja niiden asukasluku on vähintään puolet kaikkien edustajainkokoukseen osallistuvien kuntien yhteenlasketusta asukasluvusta. Edustajainkokous antaa tarpeelliset määräykset perussopimuksen ja muiden asioiden valmistelusta ja päätösten täytäntöönpanosta sekä päättää yhteisten kustannusten suorittamisesta. Edustajainkokouksen menettelystä ja muutoksenhausta edustajainkokouksen päätökseen noudatetaan muutoin soveltuvien osin, mitä valtuustosta säädetään kuntalain 7 ja 11 luvussa.

5. Sairaanhoidopiirin kuntayhtymä on perustettava ja perussopimus hyväksyttävä viimeistään 30 päivänä syyskuuta 1999.

6. Uudenmaan sairaanhoidopiirin ja Helsingin yliopistollinen keskussairaala-kuntayhtymän sairaalat ja muut toimintayksiköt sekä muu omaisuus siirtyvät varoineen ja velkoineen Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirin kuntayhtymän omistukseen ja hallintaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Helsingin kaupungin omistamat Helsingin sairaanhoidopiirin toiminnassa käytetyt erikoissairaanhoidon toimintaan liittyvät laitteet ja kalusteet siirtyvät Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirin omistukseen ja hallintaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirille siirtyvästä omaisuudesta ei tarvitse tehdä sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 30 §:n 3 momentin mukaista ilmoitusta.

7. Jos Uudenmaan sairaanhoidopiirin perustamishanke tai muu rakentaminen, peruskorjaus tai hankinta on tämän lain voimaan tullessa kesken, siirtyy hanke Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirin kuntayhtymän loppuun suoritettavaksi.

8. Jos Helsingin kaupungin omistaman Helsingin sairaanhoidopiirin käytössä olevan sairaalan perustamishanke tai muu rakentaminen, peruskorjaus tai hankinta on tämän lain voimaan tullessa kesken, siirtyy hanke Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirin kuntayhtymän loppuun suoritettavaksi, jos se vuokrasopimuksen mukaan kuuluu vuokralaisen tehtäväksi.

9. Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirin kuntayhtymälle siirtyvän sairaalan tai toimintayksikön henkilökunnan asema ja eläkkeet määräytyvät siten kuin henkilökunnan aseman järjestämisestä kunnallisen sosiaalihuollon tai terveydenhuollon laitoksen taikka tehtävän siirtyessä toisen kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi annetussa laissa (234/1978) säädetään. Mitä sanotun lain 6 §:ssä säädetään luovuttavan kunnan tai kuntainliiton velvollisuudesta suorittaa vastaanottavalle kunnalle tai kuntainliitolle korvauksia, ei kuitenkaan sovelleta.

10. Uudenmaan sairaanhoidopiirin sairaaloissa laaditut ja säilytettävät potilasasiakirjat siirtyvät Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirille säilytettäväksi ja käytettäväksi siten kuin potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 luvussa säädetään. Helsingin sairaanhoidopiirissä syntyneet potilasasiakirjat jäävät Helsingin kaupungin terveysviraston arkistoon. Mikäli kuitenkin Helsingin sairaanhoidopiirissä alkanut potilaan hoito välittömästi jatkuu keskeytyksettä Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirissä, siirtyvät hänen hoitoaan koskevat asiakirjat Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoidopiirille säilytettäväksi ja käytettäväksi siten kuin potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 4 luvussa säädetään.

11. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 242

Laki**Helsingin yliopistollisesta keskussairaalaasta annetun lain kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan Helsingin yliopistollisesta keskussairaalaasta 1 päivänä joulukuuta 1989 annettu laki (1064/1989) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3 §

Helsingin yliopistollinen keskussairaala-kuntayhtymän sairaalat ja muut toimintayksiköt sekä muu omaisuus siirtyvät varoineen ja velkoineen Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymän omistukseen ja hallintaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirille siirtävästä omaisuudesta ei tarvitse tehdä sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 30 §:n 3 momentin mukaista ilmoitusta.

Jos Helsingin yliopistollisen keskussairaalan perustamishanke tai muu rakentaminen, peruskorjaus tai hankinta on tämän lain voimaan tullessa kesken, siirtyy hanke Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymän loppuun suoritettavaksi.

Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymälle siirtyvän sairaalan tai toimintayksikön henkilökunnan asema ja eläkkeet määräytyvät siten kuin henkilökunnan aseman järjestämisestä kunnallisen sosiaali-huollon tai terveydenhuollon laitoksen taikka tehtävän siirtyessä toisen kunnan tai kuntainliiton hoidettavaksi annetussa laissa (234/1978) säädetään. Mitä sanotun lain 6 §:ssä säädetään luovuttavan kunnan tai kuntainliiton velvollisuudesta suorittaa vastaanottavalle kunnalle tai kuntainliitolle korvauksia, ei kuitenkaan sovelleta.

Helsingin yliopistollisesta keskussairaalaasta annetun lain 13 §:ssä tarkoitetut sivuviran tai -toimen haltijat siirretään antamansa suostumuksen mukaisesti Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymän palvelukseen samoin edellytyksin kuin säädetään laissa henkilökunnan aseman järjestämisestä kunnallisen sosiaali-huollon tai terveydenhuollon laitoksen taikka tehtävän siirtyessä toisen kunnan tai kuntayhtymän hoidettavaksi. Mitä sanotun lain 6 §:ssä säädetään luovuttavan kunnan tai kuntainliiton velvollisuudesta suorittaa vastaanottavalle kunnalle tai kuntainliitolle korvauksia, ei kuitenkaan sovelleta.

Helsingin yliopistollisessa keskussairaalaassa laaditut ja säilytettävät potilasasiakirjat siirtyvät Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoi-

topiirille säilytettäväksi ja käytettäväksi siten kuin potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 luvussa säädetään.

4 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 243

Valtioneuvoston päätös

vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta, annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä *muuttanut* vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta, 4 päivänä kesäkuuta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen (404/1998) 1 ja 2 §:ää, seuraavasti:

1 §

Sairausvakuutuslain 9 §:n 5 momentissa tarkoitettuja vaikeita sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia 5 a §:ssä tarkoitettuja kliinisiä ravintovalmisteita, joista korvataan 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta ostokerralta, ovat:

Sairaus

Pienten lasten lehmänmaito- ja/tai soijaproteiiniallergia

Ravintovalmiste

- 1) Alimentum
- 2) Almiron Pepti
- 3) Isomil
- 4) Locasol
- 5) Neocate
- 6) Neocate Advance
- 7) Nutramigen
- 8) Nutri-Junior
- 9) Nutri-Soija
- 10) PeptidiTutteli
- 11) Pepti Junior
- 12) Pregestimil
- 13) Profylac
- 14) Prosobee
- 15) Semper Soija
- 16) SoijaTutteli
- 17) äidinmaito

Syynnäiset aineenvaihdunnan häiriöt

- 1) Duocal
- 2) Fantomalt
- 3) Impact
- 4) Loprofin PKU
- 5) Monogen
- 6) Nutrodrip Energi
- 7) Nutrodrip Intensiv
- 8) Nutrodrip Protein
- 9) Polycose
- 10) Semper Energia
- 11) yksilölliset amino- ja rasvahappovalmisteet johdoksineen

Päivittäistä letkuruokintaa
vaativat tilat

- 1) Advera
- 2) AlitraQ
- 3) Biosorbin MCT
- 4) Calogen
- 5) Carbospare
- 6) Duocal
- 7) Elemental 028
- 8) Enrich
- 9) Ensure
- 10) Ensure plus RTH
- 11) Fantomalt
- 12) Glucerna
- 13) Impact
- 14) Liquigen
- 15) Medasond D-Control
- 16) Medasond energy
- 17) Medasond 750 MCT
- 18) Medasond Isofiber
- 19) Medasond standard
- 20) Medasond Supportan
- 21) Nepro
- 22) Nutrison concentrated
- 23) Nutrison energiarikas
- 24) Nutrison jauhe
- 25) Nutrison LEN soija multi fibre
- 26) Nutrison Multi Fibre
- 27) Nutrison pediatric energiarikas
- 28) Nutrison pediatric multi fibre
- 29) Nutrison pediatric standard
- 30) Nutrison pepti
- 31) Nutrison pre
- 32) Nutrison soija
- 33) Nutrison standardi
- 34) Nutrodrip Energi
- 35) Nutrodrip Fiber
- 36) Nutrodrip Intensiv
- 37) Nutrodrip Junior
- 38) Nutrodrip Protein
- 39) Nutrodrip Standard
- 40) Osmolite/Jevity
- 41) Pediasure
- 42) Pepti 2000
- 43) Peptison
- 44) Polycose
- 45) Pre-Nutrison
- 46) Sandosource GI kontroll
- 47) Semper
- 48) Semper Energia
- 49) Semper Extra
- 50) Semper Kuitu
- 51) Semper lasten letkuravintovalmiste
- 52) Semper Luonnon letkuravinto
- 53) Semper Standardi
- 54) Semper Vähärasvainen

2 §

Sairausvakuutuslain 9 §:n 5 momentissa tarkoitettuja vaikeita sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia 5 a §:ssä tarkoitettuja

kliinisiä ravintovalmisteita, joista korvataan 50 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta ostokerralta, ovat:

Sairaus

Ravintoaineiden, lähinnä rasvojen, vaikeat imeytymishäiriöt

Ravintovalmiste

- 1) Addera
- 2) Additene
- 3) Advera
- 4) Alimentum
- 5) AlitraQ
- 6) Biosorbin MCT
- 7) Calogen
- 8) Carbospare
- 9) Duocal
- 10) Elemental 028
- 11) Enrich
- 12) Ensini
- 13) Ensure
- 14) Ensure High Protein
- 15) Ensure Plus
- 16) Ensure Plus RTH
- 17) Fantomalt
- 18) Fortifresh
- 19) Fortimel
- 20) Glucerna
- 21) Impact
- 22) Liquigen
- 23) MCT Peptide
- 24) MCT-öljymoduli
- 25) Medadrink energy
- 26) Medadrink D-Control
- 27) Medadrink standard
- 28) Medadrink Supportan
- 29) Medasond D-Control
- 30) Medasond 750 MCT
- 31) Medasond Isofiber
- 32) Medasond standard
- 33) Medasond Supportan
- 34) Monogen
- 35) Nepro
- 36) Nutridrink
- 37) Nutrison concentrated
- 38) Nutrison energiarikas
- 39) Nutrison jauhe
- 40) Nutrison Multi Fibre
- 41) Nutrison pediatric multi fibre
- 42) Nutrison pepti
- 43) Nutrison standardi
- 44) Nutrodrip Energi
- 45) Nutrodrip Fiber
- 46) Nutrodrip Fiberdrink
- 47) Nutrodrip Intensiv

- 48) Nutrodrip Junior
- 49) Nutrodrip Protein
- 50) Nutrodrip Standard
- 51) Osmolite/Jevity
- 52) Pediasure
- 53) Pepti 2000
- 54) Pepti Junior
- 55) Peptison
- 56) Polycose
- 57) Portagen
- 58) Pregestimil
- 59) Protifar
- 60) ProvidExtra
- 61) Resource Energidrink
- 62) Sandosource Gl kontroll
- 63) Scandishake
- 64) Semper
- 65) Semper Energia
- 66) Semper Extra
- 67) Semper Kuitu
- 68) Semper Minimax
- 69) Semper Plus
- 70) Semper Standardi
- 71) Semper Teho/Dietta Teho
- 72) Semper Vähärasvainen
- 73) Sonana Ren-O-Prot

Lasten vaikeat aliravitsemustilat

- 1) Addera
- 2) Additene
- 3) AlitraQ
- 4) Calogen
- 5) Carbospare
- 6) Duocal
- 7) Ensini
- 8) Ensure Plus
- 9) Ensure Plus RTH
- 10) Ensure High Protein
- 11) Fantomalt
- 12) Fortifresh
- 13) Fortimel
- 14) Impact
- 15) Liquigen
- 16) MCT Peptide
- 17) Medadrink energy
- 18) Medadrink standard
- 19) Medadrink Supportan
- 20) Medasond Supportan
- 21) Monogen
- 22) Neocate
- 23) Neocate Advance
- 24) Nepro
- 25) Nutridrink
- 26) Nutri-Junior
- 27) Nutrison jauhe
- 28) Nutrison pediatric energiarikas

N:o 243

- 9) Nutrison pediatric multi fibre
- 30) Nutrodrip Energi
- 31) Nutrodrip Intensiv
- 32) Nutrodrip Junior
- 33) Nutrodrip Protein
- 34) Pediasure
- 35) Polycose
- 36) Premilon
- 37) PreTutteli
- 38) Protifar
- 39) ProvidExtra
- 40) Resource Energidrink
- 41) Scandishake
- 42) Semper Energia
- 43) Semper lasten letkuravintovalmiste
- 44) Semper MiniMax
- 45) Semper Plus
- 46) Semper Teho/Dietta Teho
- 47) Sonana Ren-O-Prot

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Anja Kairisalo

N:o 238 - 243, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999